

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 33

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς

τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Οὐφάλης Nathan Söderblom
Εἰς Στοκχολμην

Ἐγκαίρως ἐλάβομεν τὰ ὑμέτερα γράμματα, δι' ὧν κληθεῖτε καὶ ἡμᾶς εἰς τὸ οἰκουμένικον Συνέδριον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ «περὶ ζωῆς καὶ ἔργων». Ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦντες ἐπὶ τῇ προσκλήσει ταύτῃ καιρίας θλιβομεθα, διότι ἀδυνατοῦμεν, ἵνα προσωπικῶς παραστώμεν ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ Χριστιανικῇ συνελεύσει. Πλὴν ἕτεροι ἀπ' ἡμῶν καὶ Ἰσραῆλαι καὶ Θεολογοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μέλλουσιν, ἵνα ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὴν καὶ διαδηλώσωσιν τὸν ὄντα καὶ αὐτῇ ἔχει μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν διακαέστατον πόθον, ὅπως ἦ τε ζωη καὶ τὰ ἔργα τῆς συγχρόνου κοινωρίας προσλαβῶσι τὸν γνήσιον καὶ ἀληθῆ Χριστιανικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅπως πάντα τὰ ἐπασχολουμένη τὴν συγχρόνον κοινωρίαν προβλήματα λύθωσι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Το οἰκουμένικόν Συνέδριον τῆς Στοκχολμῆς τῇ βουθαιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν πεφωτισμένη καθοδηρίαν, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὁ ἀποτελέσει σταθμὸν σημαντικώτατον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ διότι ἐν αὐτῷ θὰ συγκεντρωθῶσιν ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν Ἑλληνιστῶν καὶ παντῶν τῶν Χριστιανικῶν λαῶν, παρατρεχόντες μὲν τὰς δογματικὰς διαφορὰς, ἐνούμενοι δ' ἐν τῇ Χριστιανικῇ ζωῇ καὶ ὁρασει, καὶ διότι ἀρώτην φέρουν μετὰ τοιαύτης εὐρύτητος θὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ το φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰ μέγιστα τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν ζητημάτων, ἐκ τῆς ὁρῆς ἐπιλυσεως τῶν ὀπίστων ἐξαρτᾶται αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς Χριστιανικῆς κοινωρίας.

Ἐνεκα τῆς ὑψίστης ταύτης σπουδαιότητος τὸ Οἰκουμένικόν Συνέδριον προκαλεῖ καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι μεγίστην προσοχήν. Εὐχόμεθα δ' ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ὁποίου συγκροτεῖται, εὐδοκήσῃ, ἵνα φωτισθῇ καὶ καθοδηγηθῇ τὰ μέλη αὐτοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ

σκοποῦ αὐτοῦ, ἐκ' ἀγαθῆ τῆς χριστιανικῆς κοινωρίας.

Ἀπευθύνοντες δι' ὑμῶν πρὸς τὸ οἰκουμένικόν Συνέδριον ἐγκάρδιον χαρῆτισμὸν διατελοῦμεν ἐν ἀγάπῃ ἐν Χριστῷ.

Ἀθῆναι τῇ 5. Αὐγούστου 1925

Ὅπως ὑμέτερος

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ἹΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΔΥΟ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἐγκρατος πολίτης τῆς γείτονος πόλεως προσελθὼν πρὸ ἡμερῶν τινῶν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν προσέκομισε σωρεῖαν ὀλόκληρον βιβλίον γεγραμμένων ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ πολυτελεως δεδεμένων, ἀποσταλεῖων δὲ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ πρυκτογῶν τῇ χιλιαστικῇ αἵρεσεως. Οἱ ἀποστολεῖς τῶν ἐπιτύπων τούτων δι' ἐπιστολῆς, αὐτῶν ἐκαλιπρούσας καὶ καθυκατεύουσι τὸν παραλήπτην ὅπως μελετήσῃ μετὰ προσοχῆς τὰ ἀποσταλλομένα βιβλία χάριν τῆς ψυχικῆς του σωτηρίας καὶ οἰοσώῃ εἶτα ταῦτα πρὸς μελέτην εἰς τὸν κύλον τῶν φίλων καὶ γαριμῶν του, ἵνα καὶ οὗτοι οἰώσωσι τὰς ἐλευθῶν ψυχὰς. Πλὴν ὁ ρηθεὶς, τέκνον πιστον τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνοιθεὶς ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐν Ἀμερικῇ αὐτοκλήτων ψυχωσσιῶν του ἐσεώρησε κατῆκον γὰρ ζητήσῃ ἐν πρυκειμῶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιότημου Ἐκκλησίας, ἥ τις ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ οἰσφωμιος πλήρως περὶ τῆς πλεκτηνῆς εἰς ἣν ἀπεπαιρωθησαν γὰ πρυσελλύσωσι οἱ νεοφανεῖς χιλιασταί, εἰλητες μετὰ τῶσιν φανατισμοῦ καὶ πείσματος ἀγωνίζονται γὰ ἐξαπαλώσωσι τὴν περικλείουσιν ἀπάσας τὰς ἐν τῷ παρελθόντι ἐμφανισθείσας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἵρεσεις χιλιαστικῆς τῶν πλάτην.

Ἐπισης δύο γέει, τέκνα οἰκογενειῶν ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς ἡγάγον κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν δέσμην ὀλόκληρον τοῦ ἐν Ἀμερικῇ βλέποντος τὸ φῶς χιλιαστικοῦ περι-

δικού «ὁ Λόγος», ἀνακοινώσαντες ὅτι πρὸς τῶν χιλιαστῶν τῆς Ἀμερικῆς ἔχουσι προτάσεις ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἕξ χιλιάδων δραχμῶν ἡ ἀναλάβωσι τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ τὴν διάδοσιν αὐτοῦ, αὐτοὶ ἀπολαμβάνοντες ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ κέρδη. Ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν οἱ νέοι, ὧν τὰς ψυχὰς δὲν ἐκινέσασαν, εὐτυχῶς τὰ υλιστικὰ κηρύγματα τῆς ἐποχῆς μας, ἐμμελήθησαν τὸν κρονησθέντα εὐσεβῆ Πατριώτην καὶ κλήρωσις ὑπονοητῶν ἔσπευσαν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ζητοῦντες πληροφορίας καὶ καθοδήγησιν πρὸς τῶν θεολογικῶν προτάσεων, αἱ εἶχον ἕξ Ἀμερικῆς.

Ἀναφέρονται τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ὡς ἐνδεικτικὰ τῆς λυσσώδους προπαγάνδας, ἣτις διενεργεῖται ἐν μέσῃς Ἀθήναις καὶ εἰς βάρος τῆς ἐπικρατούσης καὶ ἀπολαυστικῆς τῆς ἰδιαιτέρας προστασίας τῶν Νόμων Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προπαγάνδας μὴ φειδομένης οὐδαμῶς χρημάτων, ἀπ' οὗ εἰς ἑκατομμύρια ὀλόκληρα ἀνέρχεται ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστελλομένων καὶ διαδιδόμενων χιλιαστικῶν ἐντύπων, προπαγάνδας ἀποσκοπούσης τὴν καταπολέμησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς συνυφασμένης ἐν Ἑλλάδι μετὰ τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ προπαγάνδας ἀνθελληνικῆς.

Βαβαίως εἰς τὴν πυρετώδη ταύτην κίνησιν τῶν χιλιαστῶν πρὸς προπαγανδισμόν ὅσον οἶόν τε περισσοτέρων Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων δέον ἢ ἀντιτάξῃ ἡ Ἐκκλησία ἀγῶνα συστηματικὸν διὰ τοῦ θεοῦ κηρύγματος, ὅπερ, ὡς ἀπεδείχθη ἀκόμη πρὸς ὀλίγον ἐν τῷ κατὰ τῶν Ὀνιτῶν ἀγῶνι τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν μέσον τῆς διαφωτιστικῆς τοῦ θρησκευόντος λαοῦ. Πρέπει διὰ κηρύγματος πεφωτισμένου ἐν τε τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις νὰ ἐκτεθῇ ἡ μωρὰ, δύναται τις νὰ εἴπῃ, διδασκαλία τῶν χιλιαστῶν καὶ τὸ ἀστήρικτον αὐτῆς ἀπὸ ἀπόψεως τῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας ὅσον καὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρθοῦ λόγου. Νὰ τονισθῇ ὑπὸ τῶν Ἱεροκληρῶν ὅτι οἱ λεγόμενοι χιλιασταὶ ἀρνούμενοι τὴν θεϊκὴν ὑπόστασιν τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, τὴν ἀθανάσιαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν αἰώνιαν τιμωρίαν τῶν κακῶν καὶ ἰκανοποίησιν τῶν δικαίων, ἀρνοῦνται αὐτὴν ταύτην τὴν Ἁγίαν Γραφήν, ἀπ' ἧς δὴθεν στηρίζονται αὐτοκαλούμενοι καὶ σπουδασταὶ τῆς Γραφῆς.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἢ ἀναπτυχθῇ ἐνώπιον τῶν χριστιανῶν ὁ μέγιστος κίνδυνος τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ ἐνότης τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς οἰκογε-

νίας καὶ Κοινωνίας ἐκ τοῦ χιλιαστικοῦ κηρύγματος, ὅπερ ἐξεπήδησεν ἐκ κύκλου Ἑβραϊκοῦ καὶ προάγεται καὶ καλλισργεῖται διὰ χρήματα σκορπιζομένου ἐκ τῶν θυλακίων ἐκείνων, οἵτινες καὶ ἐν Ρωσίᾳ ἐγένοντο οἱ φορεῖς τῆς δυστυχίας, τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς θρησκείας διὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Καὶ τότε δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ πέσῃ θύμα τῶν χιλιαστῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ διασπινόμενος διὰ τε τὴν εὐφυίαν καὶ τὴν ἐξυδερκισμένην του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν βαθύτητα καὶ ἀλλοτριότητα τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος.

Παραδείγματα πρόχειρον καὶ διδακτικώτατον προκρίνεται τὰ ὡς ἄνω δύο παραδείγματα, τὰ ὁποῖα βεβαιούσιν ὅτι οἱ χιλιασταὶ καὶ οἱ λοιποὶ προπαγανδιστὰς παρ' ὅλας τὰς κατ' ἐπίφρασιν ἐπιτυχίας των λατρίζουσι πρὸς κέντρα.

Ο ΠΡΩΤΟΡΥΤΗΚΑΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ αἰώνιος ζωὴ

Κυριακὴ ΙΕ' Ματθ.—30 Ἀγούστου

«Διδάσκων ἀγαθὸν, τὸ ἀγαθὸν ποιῶσα, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον» (Ματθ. 19,16)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Οὔτε ἡ ἡλικία, οὔτε ὁ πλοῦτος τοῦ νεανίσκου τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἴσχυσαν νὰ ἀποσβέσωσιν ἀπ' αὐτοῦ τὴν συναίσθησιν περὶ φροντίδος διὰ τὸ μετὰ θάνατον μέλλον. Ἀλλ' οὔτε ἡ συναίσθησις αὕτη καὶ μόνον ἀπλῶς ἴσχυσε νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἀξίον κληρονομίας τῆς αἰωνίου ζωῆς. Καὶ κατὰ τὰς δύο ἀπόψεις εἶναι δι' ἡμᾶς ὁ νεανίσκος ἐξαισιῶν κείμενος ὅτι: ἡ περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς φροντίς ὄχι μόνον εἶναι ἀναγκαῖα, ἀλλ' ἐπιτυγχάνεται καὶ ὑπὸ ὁρισμένους ἀκριβῶς ὄρους. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Ἀνάγκη φροντίδος πρὸς κληρονομίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Β'. Ὁδοὶ πρὸς κληρονομίαν αὐτῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἀνάγκη φροντίδος πρὸς κληρονομίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς.

1 —Εἶναι δόγμα τῆς πίστεως ἡμῶν ὅτι μετὰ θάνατον ἀναμένει ἡμᾶς, ἐλόντας, ἄκοντας, ἄλλη ζωὴ ζωὴ καλίστης ἢ ζωὴ μακαρίας. Εἶναι, ἐπίσης, ἀλήθεια ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ βεβαιωμένη, ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ παρασκευάζεται ἡ τύχη τῆς μελλούσης. Τὸ ἄλλο λοιπὸν θὰ φρονίσῃ ἢ ἕκαστος περὶ εἰσαυτοῦ;

2 —Ὁ ὁρθὸς λόγος ἐπιβάλλει ἡμῖν τοιαύτην σύντομον καὶ σοβαρὴν φροντίδα. Φεῦ! Φροντίζομεν διὰ τί; περὶ λεπτομερειῶν τῆς ἐγκοσμίου ζωῆς, ἀναξίων πλειστάκις ἀλευστίας ἢ ἀνσκήψεως καὶ δὲν εἶναι ἀξίον τῶν μερῶν ἡμῶν νὰ φροντίζομεν περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἣτις εἶναι θεὰ τις κληρονομία;

3.—Αἱ ἅγαι Γραφαὶ ἐπεφωτισμένως δηλοῦσιν ἡμῖν ὅτι ἄνευ τῶν φροντίδων ἡμῶν δὲν εἶναι δυνα-

τόν νά τυχόμεν ζωῆς αἰωνίου. Ὁ σημερινός νεανίσκος παρῆξι σαφείς ἀποδείξεις.

—Πόσοι ἐξ ἡμῶν σήμερον θέτουν τὴν ἐρώτησιν τοῦ νεανίσκου καὶ ζητοῦσι τὴν ἀπάντησιν ; Πόσοι ἐρωτῶσι ποῦ κείνται οἱ ὁδοὶ αἱ ἄγουσαι εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ; Τί διαλαλοῦσι τὰ ἡμέτερα ἔργα καὶ ὁ τρόπος τοῦ σημερινοῦ βίου ἡμῶν ;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ὁδοὶ πρὸς κληρονομίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς.

1.—Ἡ παρὰ πάντων ἀπαιτούμενη καὶ τοῖς πᾶσιν ἐπιπόρευτος ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν. . . .

2.—Ἡ τῆς υπάτης τελειότητος : (ἱεραρχικὴ κλήσις)
α.) ἀπάργησις παντός ἐγκοσμίου, τὸ ὁποῖον ἐκυβένυσεν ἡμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ εἶναι ἀκαταγνώριστον πρόσκομμα εἰς τὸ καθήκον περὶ αἰωνίου ζωῆς. Ὁ σημερινός πλούσιος εἶχε τοιοῦτο πρόσκομμα τὸν πλοῦτον του ἄλλο; ἔχει τὴν ἰσχυράν, ὁ πτωχός δύναται νὰ ἔχη τὸν φθόνον τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἄλλου. . . . Ἀπαρνηθῆναι καὶ αὐτὸν τὸν φίλον, καὶ αὐτοὺς τοὺς προστάτας σου καὶ αὐτοὺς τοὺς γονεῖς, ἂν σοὶ εἶναι τὰ πρόσκομματα ἵνα ἀκολουθήσῃς τῷ Χριστῷ. . . «Πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον» εἶπεν ὁ Κύριος. . .

β.) Θυσία τῶν πάντων ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἀδελφῶν : «διάδος πτωχοῖς». Ὁδὸς ὑπέροχος λοιπὸν ἡ διὰ τῶν πτωχῶν ἐπιτυχία τῆς αἰωνίου ζωῆς. . . Πόσον εἴμεθα μακρὰν τῆς συμβουλῆς ταύτης τοῦ Κυρίου ! Αὐτὸς λέγει : νὰ γίνωμεν πτωχοὶ χάριν τῶν πτωχῶν· τί δὲ οἱ πλεῖστοι σήμερον ; νὰ γίνονται πλούσιοι στραγγαλιζάντες τὸν πτωχόν. . . Ἡ δὲ ἀναβαίνουσι τῶν πτωχῶν οἱ στεναγμοὶ μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός ;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ἄς μὴ ἀπατάμεθα· μὴ γράφομεν εἰς τῆς παρουσίας ζωῆς τὸ περιθώριον τὰς περὶ αἰωνίου ζωῆς εἰδοποιήσεις τῆς ἀμμήτου ἡμῶν πίστεως. Εἰς τὴν ἀδιαφορίαν αὐτὴν ὀφείλεται ἡ κομιχοποιήσις τῆς ζωῆς κατὰ τὴν σημερινὴν ἔποχην. Ἄς μελετήσωμεν τὰ τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῶε· τὰ καθήματα τῆς γενεᾶς ἐκείνης δὲν εἶναι ἐπὶ τέλους ἀρκετὰ μαθήματα ; (Ματθ. 24, 38, 39).

E.I.K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἀνά χειρας φύλλῳ δημοσιουμένου περὶ τῆς δράσεως τῶν χιλιαστῶν ἀρθριδίου τοῦ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καθίσταται δῆλον μετὰ πόσου φανατισμοῦ καὶ δεῖς πόσης δαπάνης ἐρῆ ἡ χιλιαστικὴ προπαγάνδα καὶ παρ' ἡμῶν, ὅποσον δ' ὄντως ἐνδελεχῆς καὶ πλατὺ ἐπιβέλλεται τὸ κήρυγμα πρὸς διαφώτισιν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος. Ἄλλ' ἢ ἡ Ἐκκλησία ἐκ τῆς ἀφορμῆς τῶν «δύο γεγονότων» τούτων ἀισθάνεται τὸ καθήκον νὰ ἐξάρῃ προσηκόντως τὴν τε θρησκευτικὴν στερρότητα καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν, τόσον τοῦ ἐγκρίτου πολίτου τῆς γενέτονος, ὅσον καὶ τῶν δύο βλαστῶν τῶν ἀναφερομένων ἀρίστων ἀθηναϊκῶν οἰκο-

γενειῶν, οἵτινες, ἀντὶ νὰ ἐπιδείξωσι τοῦλάχιστον ἀδιευφορίαν πρὸς τὰς δελεαστικὰς προτάσεις τῶν πρακτόρων τῶν χιλιαστῶν, προέβησαν εἰς τὸ πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν διάβημά των. Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν τὸ κύμα τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, — ἵνα μὴ εἰπώμεν τοῦ ὕλισμου—, ὡς ἀποπνικτικὴ λιβὸς καυστικοῦ πνοῆ καταμαραίνει ὅ,τι εὐγενῆς καὶ ὑψηλὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς, καὶ μόνον αὐτὰ τὰ δύο παραδείγματα τοιαύτης ἐμμονῆς εἰς τὰ πάτρια πολλῆς παρηγορίας πηγὴ ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, διότι καταμαρτυροῦσιν ὅτι δὲν ἀπέλεπεν ἔτι τελείως τὸν λαὸν ἡμῶν ἡ ἀληθῆς εὐσέβεια καὶ ἡ ἀκόμη ὁ πρὸς τὴν ἀγίαν ἡμῶν ὑπόδοξον Ἐκκλησίαν σεβασμός. Ἄλλ' ἡμεῖς εὐτυχῶς ἔχομεν καὶ ἄλλους, πυκνὰς μάλιστα, ἐνδείξεις τῆς θρησκευτικῆς εὐσταθείας τῆς μεγάλης καὶ ὑγιοῦς μερίδος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἣτις, ζηλοτύπως ἔχομένη τῆς πατριῶν θρησκείας, δὲν παρέχει εἰς τὰς ποικιλοπύμους ἀλλοδαπὰς θρησκευτικὰς προπαγάνδας τὸ ὑπ' αὐτῶν ἐπιδικώμενον στάδιον πρὸς δράσιν.

§§ Κατὰ τοὺς δυσχουρισμοὺς τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν οὐ μόνον δὲν ἐμείωσεν, ἀλλ', ἀπ' ἐναντίας, ἠῦξῆσε σηματοτικῶς τὴν ἐγκληματικότητα, ἣτις οὕτω ὑπέρέβη τὴν τῶν λοιπῶν πεπολιτισμένων χωρῶν. Ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει τοῦ Σικάγου αἱ στατιστικαὶ τῶν δικαστηρίων ἐμφανίζουσι τὴν ἐγκληματικότητα ἠῦξημένην κατὰ 42 ο)ο τῷ 1924 ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ 1923, ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὴν τοῦ 1919 τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως εἶνε 180 ο)ο ! Κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη ἡ ἐγκληματικότης ἠῦξῆθη δεκαπεντάκις ταχύτερον ἢ ἡ τοῦ πληθυσμοῦ· οἱ ἀριθμοὶ εὗρηται ἐν ἀναλογία 180 πρὸς 12 ! Ἐὰν τὰ πράγματα ἔχωσιν οὕτω, συμπεραίνομεν, ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως ἀνελήφθη ἐν Ἀμερικῇ μονοπλευρῶς, ἀπὸ τῆς καθαρῶς ἀρνητικῆς του δῆλα δὴ μόνον ἐπόψεως. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀποτελεῖ τὴν πληρότητα. Οἱ νομοθέται, καταργοῦντες τὰ μεθυστικὰ ποτά, ἔπρεπε νὰ θέσωσιν εἰς τὸν τόπον τῶν ἀφαιρουμένων ὅ,τι δύναται ν' ἀποτελέσῃ θετικὴν ἀρετὴν. Ἐλησμόνησαν νὰ λάβωσι μέτρα ὅπως στρέψωσι τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀσμενίζοντων εἰς τὰ ποτά πρὸς τὸν χριστιανικὸν βίον, πρὸς τὰ χριστιανικὰ διαφέροντα. Το κακὸν ἔπρεπε νὰ καυτηριασθῇ εἰς τὴν ρίζαν του, καὶ οὐχὶ εἰς μόνον τὰς ἐκδηλώσεις του.

§§ Ὁρθότατα ποιούσα ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐν ταῖς ἐφημερίσαι δημοσίευσιν εἰκόνων τῶν αὐτοκτονούντων καὶ τὴν ἀναγνώσματο-

ποίησιν τῶν αὐτοχειριαστικῶν κρουσμάτων, ὡς καὶ τὸ κυνηγετικὸν ἀγωνισμὸς τῶν περιστερῶν. Δὲν ὑπάρχει δηλητηρίων δραστικώτερον τῆς νοσηρᾶς αὐτῆς ἀναγνωσματοποιήσεως, ἢ ὅποια διαποτίζει ἀσφαλῶς τὴν λαϊκὴν ψυχὴν. Ἀποτελεῖ μίαν διαρκῆ ὑποβολήν, ἀλανθάστως ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ ἀνεργματίστων καὶ ἀναντιρρήτως πολλαπλασιάζουσαν τὰς αὐτοκτονίας. Θι ἦτο μέγιστον κέρδος ἐὰν ξηρῶς χρονογραφικῶς ἀνεγράφοντο αἱ περι αὐτοκτονιῶν εἰδήσεις, ἀνευ σημειώσεως οὐδὲ τῶν ἐλατηρίων τῶν. Ἄλλ' ἐὰν αἱ τῶν αὐτοκτονιῶν ἀναγνωσματοποιήσεις διασπείρουν τὸν θάνατον, ἢ θεὰ τῶν κυνηγετικῶν ἀγωνισμάτων τῶν περιστερῶν, ἐθίζουσα τὸν λαὸν εἰς τὴν χύσιν τοῦ αἵματος, ἐξαγοιώνει τὰ ἦθη, καὶ ἀμβλύνει τὴν ψυχὴν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῆς ζωῆς καθ' ὅλου. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀκούῃ ὅτι ὑψηλόν, εὐγενὲς καὶ ὠραῖον. Ἀφοῦ τὸ παίγνιον τῆς βλητικῆς εὐστοχίας δύναται νὰ διεξαχθῆ καὶ διὰ πηλίνων πινακίδων, πρὸς τί ὁ ἄσκοπος, ἀλλὰ καὶ φαυλοποιῶς φόνος τῶν περιστερῶν, αἱ ὁποῖαι μάλιστα συμβολίζουν μίαν τῶν συμπαθεστέρων ἀνθρωπίνων ἰρετῶν;

§§ Κατὰ στατιστικὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθῶν, ἐν Εὐρώπῃ σήμερον διατελοῦν ὑπὸ τὰ ὄπλα ἕξ ἑκατομμύρια ἀνδρῶν. Ἡ ἐνοπλος αὕτη εἰρήνη ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου σημαίνει ὅτι ἡ μεταπολεμικὴ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν δυσπιστία εἶνε πολὺ μεγαλειτέρα τῆς προκαλεσάσης τὴν τρομερὰν σύραξιν προπολεμικῆς καχυποψίας, καὶ ὅτι δὲν ἀποκλείεται ἡ πιθανότης νέας συρράξεως, ἢ ὅποια, ὡς εἶνε εὐνόητον, θὰ εἶνε ἀπειρῶς καταστρεπτικώτερα τῆς πρώτης. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι καὶ μὴ ἡ ἀναπαράστασις τῆς φρίκης θὰ καταστήσῃ ἱκανὴ νὰ ἀνεκοψῇ τὴν πρὸς τοὺς ἐξοπλισμοὺς φορὰν τῶν κρατῶν, θὰ ἀποδωσῇ δ' εἰς τὰ ὑπο τοῦ πολέμου παραχθέντα ἐν τῷ κοινῶν ὁμίῳ κενὰ τὰς τόσον διὰ τοὺς λαοὺς πολυτιμοὺς παραγωγικὰς δυνάμεις, τὰς ὅποιαις σήμερον χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ κρατοῦν ἀπειλητικὰ κατ' ἀλλήλων ὄπλα.

§§ Ἐπιφανὴς Τούρκος πολιτευτὴς, ὁ βουλευτὴς Γιουνὸς Ναδὴ βέης, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐν ἄρθρῳ αὐτοῦ δημοσιευθέντι ἐν τῇ «Τζουμχουριέτ» Κων]πόλεως περὶ τοῦ «προβλήματος», ὡς λέγει, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐκπλήσσει διὰ τὴν διαρκῆ ἀνακινήσιν του, τὴν ὅποιαν ἀποδίδει εἰς τὸ ὅτι ἐξακολουθοῦν ἀκόμη οἱ Ἕλληνας νὰ θεωροῦν τὸ Πατριαρχεῖον ὡς ἀρχὴν πολιτικὴν ἢ ὄργανον πολιτικῶν βλεψέων, παρορῶντες τὴν θεμελιωδὴ ἀντικλη-

ρικὴν πολιτικὴν τῆς νέας Τουρκικῆς δημοκρατίας, ἣτις δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῆ πλέον τὴν συνέχισιν τῆς παλαιᾶς παραδόσεως. Καὶ θέτει ἀπεριφράστως πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἐρώτημα: ποῖαν θέσιν θέλουν νὰ λάβουν ἀπέναντι τοῦ Πατριαρχείου τῶν ὅσοι θέλουν νὰ ἀπολαύσωσι πλήρως τῶν δικαιωμάτων, τῶν χορηγούμενων ὑπὸ τῶν τουρκικῶν νόμων εἰς τοὺς Τούρκους πολίτας; Ἄλλ' εἶναι προφανὴς ἢ εἴτε ἐκ προθέσεως, εἴτε ἐκ παρεννοήσεως ἀντιροφῆ τοῦ ζητήματος Διότι ἂν ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθῆ ὑφιστάμενον «πρόβλημα» Πατριαρχείου μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης, τοῦτο ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον τῆς Κων]πόλεως μειονότητα, οὐδ' εἰς οἰουζδήποτε ξένους πρὸς τὴν Κων]τολίαν ἐξωτερικοὺς ἐλληνικοὺς κύκλους, ἀλλ' εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς Τούρκους. Ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης, ἀφαιρέσασα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον τὰ ἄπερ ἐκέκτητο ἐπὶ τοῦ προδημοκρατικοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος προνόμια, περιώρισε τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ καὶ τὴν ἀποστολὴν εἰς καθαρῶς θρησκευτικὸν ἴδρυμα, προνοοῦν περὶ τῶν θρησκευτικῶν μόνον ἀναγκῶν τῶν πιστῶν του καὶ τὰς θρησκευτικὰς μόνον σχέσεις ρυθμίζον. Ἐκτοτε διὰ τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας δὲν ὑπῆρξε «προβλημα» Πατριαρχείου. Εἰς «πρόβλημα» ἀνήγαγον αὐτὸ καὶ τὸ διακρατοῦν οἱ Τούρκοι, τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν πολιτικοὶ τινες καὶ ἴσως πάντες οἱ δημοσιογράφοι, διαρκῶς περὶ αὐτοῦ ἀσχολούμενοι καὶ δημιουργοῦντες ζητήματα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ζητήματα, τὰ ὅποια πολλάκις πληγνύουσιν εἰς τὰ καιρὰ τὸ θρησκευτικὸν τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων αἶσθημα, εἶον ἢ ἀπέλασις τοῦ Πατριαρχίου τῶν καὶ δὴ ὁ τροπὸς τῆς ἀπελάσεως. Διὰ τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας το Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον εἶναι καθαρῶς θρησκευτικὸν ἴδρυμα καὶ ἀρχή, ὡς τοιαύτη δὲ δὲν θὰ ἔπρεπεν οὐδεποσῶν νὰ ἐπασχολῇ οὔτε τοὺς Τούρκους πολιτεutas, οὔτε τοὺς τούρκους δημοσιογράφους. Ὅταν παύσων οὗτοι νὰ τὸ διακρατῶσιν εἰς περιωπὴν ζητήματος, θὰ ἀντικηφθῶσιν ἄμεσως ὅτι πατριαρχεικὸν ζήτημα οὐδεὶς ἐγείρει, καὶ οἱ πάντες θὰ διαβιῶσιν ἐν ἡσυχίᾳ, ἡρεμίᾳ καὶ ὁμνοίᾳ.

ΠΡΟΝΗΛΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγγραφον τοῦ Σιβασιμωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνιος, δι' οὗ προαίρει τὴν ἀκονομὴν χάριτος εἰς τὸν εἰς δεκαετῆ σωματικὸν περιορισμὸν καὶ ἰσοχρονον ἀργίαν καταδικασθέντα Πανάρετον Πολύκαρπον.

ὑπὸ τοῦ ἐν Τριπόλει Δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

—Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας διὰ τοῦ ὑπ. ἀριθ. 606 ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνώρισε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διὰ γενομένης ἐκλογῆς δύο Συμβούλων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξι-αρχῶν τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας, ἐξελέγησαν τοιοῦτοι οἱ ἱερομόναχοι Κύριλλος Παπαχριστοδούλου καὶ Φώτιος Εὐθυμίου.

—Διαφιλίσθη Ἡγουμένος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κερ-νίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγα-λοπόλεως, ὁ ἱερομόναχος Παΐσιος Ρήγας, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος τοιοῦτου Παγκρατίου Πανταζῆ.

—Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας διὰ τοῦ ὑπ. ἀριθ. 101 ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνώρισε τῇ Ἱερ. Συνόδῳ διὰ ἡ μέχρι τοῦδε δόκιμος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γερασίμου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας, Ρεγγίνα Σκιαδαρέση, ἐκάρη εἰς Μονα-χὴν μετονομασθεῖσα Θεονύμφη.

—Διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῷ Ὑπουρ-γεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐγγραφὸν τοῦ Σεβασμιω-τάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναρίου, δι' οὗ προτείνεται τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Κατούσης» ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Σπηλιάς», ὅπως ἀποτελέσῃ γυναικείαν Μονῆν. πρὸς ἐκδοσὶν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος, διὰ τὸν ὧς εἶρηται σκοπὸν.

—Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῷ Ὑπουργεῖου τῶν Ἐκκλησι-αστικῶν ἡ χορηγηθεῖσα δι' Ἀμερικανῶν ἀπουσίας ἀδεία, εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αἰμιλιανὸν Παπαλά-κην, τέως ἱεροκήρυκα τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κερ-κύρας.

—Τὴν παρελθοῦσαν Ἰούλιον ἐπισκέφθησαν τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον προερχόμενοι ἐκ Νέας Ὑόρ-κης ὁ κ. James Barton Πρόεδρος τῆς «Περιθάλ-ψως τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς» καὶ ὁ Ch. Vernon Vickrey Γενικὸς γραμματεὺς τῆς αὐτῆς φιλανθρω-πικῆς Ἀμερικανικῆς Ὄργανώσεως, ἥτις ἐξακολουθεῖ τὴν εὐεργετικὴν ἐπιτηδίασιν ἐν Ἑλλάδι, περιθάλ-πουσα περὶ τὰς 7000 ὀρφανῶν πρόσφυγοπαίδων.

—Διαφιλίσθη Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Εὐφημίας, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερύρας, ἡ Μονα-χὴ Σεβαστιανὴ Γόση, ἀντὶ τῆς ἐποβιωσάσης τοιοῦτης Συγκλητικῆς Παπαδάτου, Σύμβουλος δὲ ἡ Μοναχὴ Θεονύμφη Κόντη.

—Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Τζαγγαρόλων παρὰ τὰ Χανιά ἐνθῶ ἄλλοτε (1892—1905) ἐλειτούργησε λίαν εὐδοκίμως τὸ Ἱεροδιδασκα-λεῖον Κρήτης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀειδίου Χρυ-σάνθου Τραπεζάκι, εἰτα Ἐπισκόπου Ρεθύμνης,

ἦνοιξε τὰς πύλας αὐτῆς καὶ ἐλειτούργησε κανονικώ-τατα ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ Κρήτης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχ. Εἰρηναίου Τσουρουνακι. Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ἐφοίτησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος κατόπιν δια-γωνισμοῦ 50 μαθηταὶ καταγόμενοι ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Κρήτης. Ἐκ τούτων 4 μὲν ἦσαν ἰδιο-συντήρητοι, 46 δὲ ὑπότροφοι τῆς Σχολῆς συντηρου-μένης ὑπὸ τῶν Μοναστηριακῶν ταμείων Κρήτης. Ἡ Σχολὴ περιελάμβανε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δύο τάξεις τὴν Α' μὲ 26 καὶ τὴν Β' μὲ 24 μαθητάς. Τὰ ἀπο-τελέσματα, χάρις εἰς τὴν καταβληθεῖσαν προεπά-θειαν τῶν διδασκόντων καὶ τὴν ζηλομαθίαν τῶν διδασκομένων, πρὸς δὲ τούτοις εἰς τὰς εὐνοϊκὰς συνθήκας, ὑπ' ἃς ἐλειτούργησαν ἡ Σχολὴ, ὑπῆρξαν ἀρκούντως ἱκανοποιητικά. Ἐκ τῶν 50 μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν τάξεων προήχθησαν 37, οἱ δὲ λοιποὶ παρεπέμφθησαν εἰς συμπληρωματικὰς κατὰ Σβριον ἐξετάσεις. Κατὰ τὸ ἐπὶ θύραις σχολικὸν ἔτος θέλου-σι λειτουργήσαι τρεῖς τάξεις προσλαμβανομέων εἰσέτι 20 μαθητῶν διὰ τὴν Α' τάξιν.

—Διὰ Ν. Δ. ἐκδοθέντος ἐν τῇ ἐφημ. τῆς Κυ-βερνήσεως ὑπὸ ἡμερομ. 29 Ἰουλίου 1925 εἰς ἐφορ-μογὴν οἰκονομιῶν καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἀνα-στελλεται ἐπὶ τριετίαν ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν τα-κτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐδρῶν ἐν πάσαις ταῖς Σχολαῖς, ἐν δὲ τῇ Θεολ. Σχολῇ ἀναστελλεται ἐπὶ τριετίαν ἡ πλήρωσις τῶν τακτικῶν ἐδρῶν α) τῆς Ἑρμηνείας τῆς ΚΑ καὶ τῆς Β βιβλικῆς ἐρμηνευτικῆς καὶ Κριτικῆς, β) τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἐκτάκτων α) τῆς Β βιβλικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαισινολογίας, β) τῆς Ἱστορίας τῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, γ) τῆς Γραμματολογίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ θ' αἰῶνος.

—Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὸ 18 ἄρθρον τοῦ ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ χρονολογίαν 29 Ἰουλίου 1925 ἐκδοθέντος Ν. Δ. διαγραφεῖται τὰ ἀκόλουθα: α) ὅσον ἡ Ἀυτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διοικεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, 2 καὶ 3 τοῦ καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἀυτοκέφα-λου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ οὐχὶ ὑπὸ Διορκῆς Συνόδου, δὲν διορίζεται μόνιμος ἐκτίτροπος τῆς Ἐπιτροπείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἀλλ' ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως τμηματάρχην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τούτου κωλυόμενου εἰς τὸν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὴν τοῦ Ἐκκλησι. Δικαίου».

—Δι' ἔγκυκλιου αὐτοῦ πρὸς τοὺς αἰδουσιματώτους ἑφημερίους καὶ τὸ εὐσεβὲς ὀρθόδοξον πλῆθος τῆς Κερκύρας ὁ Σεβ. Μητροπ. Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθηναγόρας ἐξαίρων τὴν ἐξαιρετικὴν κατὰ τὸ λήξαν ἐκπαιδευτικὸν ἔτος εὐδοκίμουν τῆς Ἰερατικῆς τῆς νήσου Σχολῆς, ἣς οἱ μαθηταὶ ἐγένοντο τὸ πρότυπον μαθητῶν ὡς πρὸς τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ μαθήματα, καὶ διαβεβαιῶν γονεῖς καὶ κηδεμόνας, ὅτι ἡ καλύτερα ἀλλὰ καὶ εὐκολωτέρα μόρφωσις τὴν ὁποίαν ἠθέλον δώσει εἰς τὰ τέκνα των, εἶνε ἢ ἐν τῇ Ἰερατικῇ Σχολῇ παρεχομένη, ἀναγγέλλει ὅτι ἐν τῇ εἰρημένῃ σχολῇ ἐφέτος θὰ λειτουργήσωσι δύο τάξεις· τὴν δευτέραν θὰ ἀποικελεύσωσιν οἱ περυσιοὶ μαθηταί, τὴν δὲ πρώτην οἱ ἐφέτος προσληφθησόμενοι. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν γίνονται δεκτοὶ ἀπόφοιτοι τῆς Α' Γυμνασίου, εἰς δὲ τὴν πρώτην ἀπόφοιτοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Αἱ εἰσιτηριοὶ ἐξετάσεις θὰ ἀρχίσωσι τὴν 9ην Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα τὴν 16ην ἰδίου μηνός. Ἐν τέλει προσκαλεῖ τοὺς Ἰσραεῖς τὸ μὲν ὅπως πρῶτοι αὐτοὶ σταίλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, ἵνα τὴν Ἰσραὴν αὐτῶν διακονίαν κληροδοτήσωσιν εἰς καλοὺς διαδόχους, τὸ δὲ ὅπως ἀναγνώσωσι τὴν Ἐγκύκλιον ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναπτύσσοντες αὐτὴν καὶ καταδεικνύοντες τὰ ἀγαθὰ τῆς τοιαύτης μορφώσεως τῶν τέκνων των.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀπηύθυνεν ἑθρονιστήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Καντέρμπεργου ἀναγγέλλων τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησίν του. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξαίρει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του διὰ θερμοῶν ἐκφράσεων τὸ φιλόχριστον ἔργον τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας, ἀνακοινεῖ δὲ συγχρόνως ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἰσραὴς Συνόδου τῶν Πατριαρχείων θὰ συνεχισθῇ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐξάρχου τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης σεβ. μητροπολίτου Θουαίρων Γερμανοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἡ ἀντιτυχονικὴ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ἀπὸ 8 Μαΐου ἀπένευμεν εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ ἀντιπρόσωπον τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἀρχιμ. Βασίλειον Δημόπουλον σταυρὸν ἀδαμαντοκόλλητον ὅπως φέρῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐπανωκαλυμμάχου (κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ρώσων μητροπολιτῶν) «διὰ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν στενῆς κανονικῆς σχέσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», ὡς ἀναγράφεται ἐν τῷ ἀναγγελτηρίῳ συνοδικῷ γράμματι. Ὁ ἀρχιμανδρι-

της ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ εὐχαριστῶν ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ τιμῇ διεβεβαίωσεν ὅτι εἰς διαρκῆς μου προσοχὴ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας προσέρχεται ἐξ εὐλοκίμωνος αἰσθήματος ἀδελφικῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης μου, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Μητρὸς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας, ἣς πάντοτε προσήρχετο εἰς βοήθειαν κατὰ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου, καὶ δὲν ἀπαιτεῖ διὰ τοῦτο ἀμοιβὰς διακρίσεως... Ἀδαμαντοκόλλητον σταυρὸν φέρουν εἰς τὸ ἐπανωκαλυμμάχον μόνον οἱ Ρῶσοι μητροπολίται.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Οἱ Παλαιοκαθολικοὶ τῆς Ὀλλανδίας, εἴτινες πρὸ τριακονταετίας περίπου ἠρνήθησαν τὸ κύρος τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, ἀνεγνώρισαν αὐτὸ ἐσχάτως. Τὸ σημαντικὸν τοῦτο γεγονός ἀνήγγειλεν ἐπισήμως διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ἀπὸ 2 Ἰουνίου 1925, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐτρέχτης Φραγκίσκος Kenninck πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας.

REVERENDISSIMO DOMINO ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI SALUTEM IN DOMINO

Felices nos habemus qui gratum Tibi nuntiare valemus: Ecclesia vetero-catholica Ultrajectina usque adhuc haesitabat de validitate Ordinum Anglicorum. De facto consecrationis Parkeri non dubitabat sed de virtute ritualis Eduardi VI, anxia an illud rituale fidem catholicam satis redderet. Post longam inquisitionem seriamque deliberationem, clero nostro consulto, consilium cepimus, quod Tibi hisce litteris notum facimus.

Credimus ecclesiam Anglicanam regimen episcopale antiquae ecclesiae semper tenere voluisse atque rituale Eduardi VI consecrationis formulam validam aestimandam esse. Ideo ex amino declaramus successionem apostolicam in ecclesia Anglicana non defecisse.

Magnam gratiam Tibi deprecans salutem Te in Domino Franciscus Kenninck, Archiepiscopus Ultrajectensis.

Datum Ultrajecti die II mensis Junii Anno Domini MDCCCXXV.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Οὐτρέχτης, παρατηθεμένην ἐν τῇ τελευταίᾳ πραγματείᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περὶ τοῦ κύρους τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, οἱ Παλαιοκαθολικοὶ τῆς Ὀλλανδίας ἠρνοῦντο μέχρι τοῦδε τὸ κύρος τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, ἔνεκα δισταγμῶν, προκαλουμένων ἐκ τοῦ ἀγγλικανι-

κοῦ χειροτονικοῦ τοῦ Ἐδουάρδου στ'. Ἀνεγνώριζον ὅμως τὴν κανονικότητα τῆς χειροτονίας τοῦ Πάρκερ. Νῦν, μετὰ μακρὰν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος καὶ σοβαρὰν διάσκεψιν, Σύνοδον συγκροτήσαντες ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία προέθετο πάντοτε τὴν διατήρησιν τῆς ἐπισκοπικῆς διοικήσεως τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, τοῦτέστι τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, καὶ ὅτι ἐν τῷ χειροτονικῷ τοῦ Ἐδουάρδου στ' καθορίζεται ἕγκυρος τύπος χειροτονίας. Ὅθεν ἀποδέχονται ὅτι ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ διασώθη ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ «Oservatore Romano», επίσημον ὄργανον τοῦ Βατικανοῦ, δημοσιεύει ἐνυπόγραφον δῆλωσιν τοῦ Διευθυντοῦ του περὶ τῶν σχέσεων Κατολιτισμοῦ καὶ Σοσιαλισμοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σκοπὸς τοῦ σοσιαλισμοῦ χαρακτηρίζεται ὡς φύσει ἀντικατολικός, χωρὶς τὰ ὑπάρχει δυνατότης μετριασμοῦ τῆς πρὸς τὸν κατολικισμὸν ἀντιθέσεώς του, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου οἱ σκοποὶ τοῦ κατολιτισμοῦ εἶναι ἀντικρὶς ἀντισοσιαλιστικοὶ ὡς ἀποβλέποντες εἰς τὸν θεοσκευτικὸν καὶ κοινωνικὸν θρῆσμον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Κατ' ἀκολουθίαν οὐδεμία—λέγει—ὑπάρχει πιθανότης συναφείας τινὸς ἢ σχέσεων μεταξὺ κατολικῶν καὶ σοσιαλιστῶν ἐπὶ οἰουδήποτε πεδίου.

—Τὴν πρωίαν τῆς 21ης παρ. Ἰουνίου ἐγένετο ἐν τῇ βασιλικῇ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἡ τελετὴ τῆς εἰς ἁγίους ἀνακηρύξεως τῶν πρώτων μαρτύρων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς Jean de Brébeus, Gabriel Lalemand, Charles Garnier, Noël Chabanel, Isaac Jogues, René Goupil, Antoine Danief, τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ Jan de la Lande, λαϊκοῦ προσκολληθέντος εἰς τοὺς Ἰησουϊτας. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ «La Croix» ὁ ὑπουργὸς τῶν γαιῶν καὶ τῶν θαλάσσης τοῦ Καναδά κ. Merrier, πολλοὶ ἀπόγονοι τῶν οἰκογενειῶν τῶν νέων ἁγίων καὶ πολυάριθμοι πατέρες τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν.

—Μεγαλοπρεπὴς ἐγένετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Ῥώμης ἡ εἰς ἁγίαν ἀνακήρυξις τῆς ὁσίας Θηρεσίας. Κατὰ τὴν τελετὴν ὁμιλήσεν ὁ Πάπας Πίος ὁ ΙΑ' ἐξάρας τὴν ταπεινώσιν τῆς νέας ἁγίας καὶ παραστήσας αὐτὴν ὡς ὑπόδειγμα χριστιανικοῦ βίου. Τὸν λόγον τοῦτο συνιστᾷ ἡ «La Croix» εἰς τοὺς κατολικούς ὡς βᾶσιν πρωϊνῆς μελέτης καὶ προσευχῆς! Ἡ ἐν λόγῳ τελετὴ ὑπῆρξε μεγαλοπρεπέστερα ὅλων τῶν ἄλλων τελετῶν ἀνακηρύξεως ἁγίων, αἵτινες ἐγένοντο καὶ ἐξακολουθοῦσι γινόμεναι ἐν Ῥώμῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ παπικοῦ ἰωβιλαίου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Οἱ νέοι τοῦ «εὐαγγελικοῦ» δόγματος ἀπαρτίζουσιν ἐν ὄλῳ 2851 ὀργανώσεις μὲ 193191 μέλη καὶ διατηροῦσι 230 κέντρα καὶ 7 ἑφημερίδας, οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς σύνδεσμοι μεταξὺ των. Ἡ γερμανικὴ ὀργάνωσις τῶν νεανίδων περιλαμβάνει περὶ τὰς 185000 μελῶν πάσης τάξεως καὶ συντηρεῖ 6 ἑφημερίδας κυκλοφορούσας εἰς 200000 ἀντίτυπα.

—Τὴν 6 μᾶχι τῆς 10 παρ. Μαΐου συνηλθον ἐν Φλωρεντίᾳ τὸ ἐτήσιον «συνέδριον» τῆς μεθοδιστικῆς ἐπισκοπιανῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. John L. Nuelsen. Κατ' αὐτὸ ἀνεγνώσθησαν καὶ συζητήθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ δράσεως καὶ συνεζητήθη τὸ φέδγον ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἧτις εἶναι λίαν ἀνησυχητικὴ. Ἡ «Semaine Religieuse» ἀναγράφουσα τὴν εἰδησίαν ταύτην ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Ἀμερικανοί, ὡς καὶ πρότερον, θ' ἀποκαταστήσωσιν εὐκόλως τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας.

—Τὴν 7 καὶ 8 τρέχ. μηνὸς ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ ἐν Γενεύῃ ἡ ἐτήσια συνέλευσις τῆς ὁμοσπονδίας τῶν ἑλβετικῶν ἐκκλησιῶν. Ἡ ὁμοσπονδία αὕτη περιλαμβάνει 22 ἐθνικὰς καὶ ἐλευθέρως ἐκκλησίας. Ἄξιον ἰδιαιτέρας σημειώσεως εἶναι τὸ ὅτι ἐν τῇ συνέλευσει ταύτῃ θὰ συνηντῶντο καὶ ἀπεσταλμένοι ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, θὰ υπεβάλλετο δὲ πρότασις περὶ τῆς στάσεως τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς τὸν πόλεμον.

—Γίνεται λόγος κατ' αὐτὰς ἐν Ἰσπανίᾳ περὶ ἰδρύσεως ἐν Μαδρίτῃ προτεσταντικοῦ σεμιναρίου διὰ τὴν μόρφωσιν ἰσπανῶν παστῶρων θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ ἐξαπλώσεως τοῦ Προτεσταντισμοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἀνώτατον Δικαστήριον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀπεφάνθη, καθ' ἃ ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Ἑλληνοσλαβ. τύπῳ, ὅτι ὁ ἐνεργεῖα τῶν Κόν Κλουξ Κλάν ψηφισθεὶς νόμος περὶ καταστολῆς τῶν ἰδιωτικῶν καὶ ἐνοριακῶν σχολείων ὡς ἀντισυνταγματικὸς καὶ ἀναιδέυθερος δεῖν νὰ καταργηθῇ. Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γονεῖς νὰ δίδωσιν εἰς τὰ τέκνα των τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς ἀρεσκείας των, διότι «τὸ παιδί δὲν εἶναι δημιούργημα τοῦ Κράτους».

—Ἦρξαντο ἤδη αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐνέργειαι πρὸς σύγκλησιν παγκοσμίου συνεδρίου τῆς εἰρήνης διὰ τῶν θρησκευτῶν. Τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ συνέλθῃ ἐν Γενεύῃ τῷ 1928, θὰ μετασχωσὶ δ' αὐτοῦ πᾶσαι αἱ μεγάλαι θρησκευτικαὶ κοινότητες, καὶ δὴ χριστιανικαί, μωαμεθανικαί, βουδιστικαί καὶ λ. π. Τὴν

πρωτοβουλία της συγκλήσεως του Συνεδρίου τούτου ἔχον αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

—Τῇ εἰσηγήσει ἀμερικανικοῦ τραπεζίτου μετασχόντος ἐν Νέα Ὑόρκη τῆς συνεδρίας τῶν Προέδρων τῆς «Near East Relief» ἐξεφράσθησαν πάντες οὗτοι δυσμενῶς καὶ ἅ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς μετ' αὐτῆς ἀμερικανικῆς συνδήκης, ἣτις ἀπαλεῖ νέας καταστροφὰς ἐάν ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς.

—Τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἀνακομὴν συνήλθεν ἐν Βουδαπέστη τὸ ἐτήσιον συνέδριον τῆς κεντρικῆς παγκοσμίου ἐπιτροπῆς τῶν «Χριστιαν. Ἀδελφότητων τῶν Νέων», ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντιπροσωπεύθησαν 23 χῶραι διὰ 96 ἀντιπροσώπων, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Ἰ. Μαχότκα ἐκ μέρους τῆς Χ.Α.Ν. Ἀθηνῶν.

—Εἰς τὴν ἐν Στρατσβούργῳ Προτεσταντικῆν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἔχουσι ἐγγραφῇ καὶ 5 φοιτήτριαι.

—Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἄσργοι συμποσοῦνται εἰς δύο ἑκατομμύρια, χρηροῦνται δὲ πρὸς αὐτοὺς βοηθήματα ἀνερχόμενα ἐτησίως εἰς τρία δυσεκατομμύρια ἀγγλικῶν λιρῶν. Ἐκ τῶν ἀεργῶν 250000 εἶναι νεαρὰ γυναικες.

—Μεγάλη θρησκευτικὴ κρίσις περακεῖται ἐν Κίτῳ, ἐνθα αἱ παλαιαὶ θρησκείαι ἤρξαντο θεωροῦμεναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν πρόδοον. Αἱ ἀνατυγμέναι τάξεις κυμαίνονται μεταξὺ τῆς ἀθείας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, διαδοθέντες ὑπὸ τῶν Προτεσταντῶν ἐκεί ἀφ' ἰαυτοῦ.

—Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱερουσαλήμ, αἱ ἐκεῖ ἐκδιδόμεναι ἔβραϊκαὶ ἐφημερίδες μετὰ δυσφορίας ἐσχολίασαν τὸ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνησις, παρὰ τοὺς ὄρους τῆς ἐντολοδοσίας (ὡς ἐγράφη), δώρισεν ἀρμυστὴν ἐν Παλαιστίνῃ χωρὶς νὰ καταστήσῃ τοῦτο γνωστὸν εἰς τὴν σιωνιτ. ὀργάνωσιν.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝΟΝ

Πρωτοβουλία τοῦ ἐν Ἀμαρουσίῳ Συνδέσμου τῶν Ἀθμονέων ὠρίσθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἱερὰ Παναθηναϊκὴ Θεωρία εἰς Τήνον, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῇ συμπράξει ἐτέρων Συνδέσμων καὶ ὀργανώσεων. Ἡ ἐφεταινὴ Θεωρία συστηματικώτερον διοργανωθείσα θὰ διεξαχθῇ τῇ 13 καὶ 14 Σεπτεμβρίου τῇ συμμετοχῇ πολλῶν προσκυνητῶν δι' εἰδικοῦ μεγάλου ἀεροπλοίου, ὠρίσθησαν δὲ τιμαὶ Ἀθ. θέσεως δραχ. 250 Βασ. θέσεως δραχ. 180 καὶ Γης θέσεως δραχ. 100. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχωσι δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἀθμονέων κ. Χρ. Ἡλιόπουλον εἰς Ἀμαρούσιον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀναμνηστικὸν Δεύκωμα, Εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ Ὀρθοδόξου ἐν Πειραιεὶ Ἀγαθοεργοῦ Συνδέσμου «Ἀγάπη». 1924.

Ἀριστείδου Ἀνδρονίκου, τέως Διευθ. Γεν. Ἑλλ. Προξεν. Πετροπόλεως. Τι ἔστι Μπολσεβικισμός. Ἀθῆναι 1925.—Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔργου τούτου εἶχε δημοσιευθῆ ἰσὺ πρὸ πολλοῦ τμηματικῶς ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Τύπῳ», ἡ ἐντύπωσις δὲ ἡ ἀπὸ τῆς προσωπικῆς πειρας τοῦ συγγραφέως, αὐτόπτου μάρτυρος καὶ ἐπὶ τόπου μελετήσαντος καὶ παρακολούθησαντος τὴν ἐκρηξιν, τὴν ἐξελικσιν καὶ τὰς φρικαλεότητας τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, ἐνεποίησε ζωηροτάτην εἰς τὸ κοινὸν αἴσθησιν, ἰδια μετὰ τὴν ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Βήματι» προδημοσιευθεῖσαν σειρὰν τῶν γνωστῶν ἀρθρῶν τοῦ κ. Σοφίανουπούλου, δι' ὧν οὗτος προσεπάθησε νὰ παραστήσῃ τὰ ἐκ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ σημερινοῦ μπολσεβικικοῦ καθεστῶτος δῆθεν ἀγαθὰ. Ὁ σ. λέγει ὅτι ἀφηγεῖται τὰ γεγονότα ξηρὰ ἀλλ' ὁ παλλμὸς τῆς πραγματικότητος τῶν εἶνε τόσοσιν ζωντανός, ὥστε ἡ ἀφήγησις προκαλεῖ καὶ κρατεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ἀδιάπτωτον μέχρι καὶ τῆς τελευταίας σελίδος, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὁποίας μόνον ἡ φρικὴ δεσπάζει τῆς ψυχῆς τοῦ ἀναγνώστου ἀπὸ τὴν περιγραφὴν τῆς πρωτοφανοῦς ἐν Ρωσίᾳ κολάσεως τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αἰγιαλαίᾳ Ἰ. Μονῆς τῶν Τυξιαρχῶν προκηρύσσει, ὅτι ἐκτιθήσαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκπολήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 16 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἅ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10 π.μ., ἐν Πλάτραις ἐνώπιον τοῦ συμβουλογραφοῦ Πλατῶν Κομματιώζου δέκα πέντε ἀγελάδες, ἑπτα μοσχίδια καὶ δέκα δατῶ μοσχάρια, ἐκ τῆς ἐν Μανωλαδι ἀγέλης τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμετοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσιν γινῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερῷ Μ. Ταξιαρχῶν τῇ 5 Αὐγούστου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”	
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
Ἐσωτερικοῦ: Διὰ τοὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 51	Διὰ τοὺς Ἱεροὺς » 80
Ἐσωτερικοῦ.	Φρ. Χρ. 50
Ἀμερικῆς.	Δολ. 3
ἘΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	
† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ	
† Ο ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ	
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ	
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ	
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου	
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι	
Τέταις "Φαίικος", Ὁδὸς Σπιδίου 33, Ἀθῆναι	